

2015/9.

GySEV Szergej - A munka piros-sárga gyümölcse...

A 2007/2008-as Roco nagy katalógusban szerepelt ez a modell először, a magyar modelleket gyűjtők nagy öröme. Az örömbé némi ürem került, amikor a 902-es pályaszámú mozdonyt kézbe lehetett venni a kereskedésekben. Az eredetiről publikált képekkel összehasonlítva első blikkre megállapítható volt, hogy a mozdony teteje sokkal világosabb lett és a forgóvázak színét sem sikerült eltalálnia a Roco tervezőgárdájának. Az már más kérdés, hogy a Roco indexképe át lett szerkesztve és a képen valójában nem a 902-es látható - a képen kétszekciós, hűtőzsarus mozdony van!

A modellből én emiatt nem is vásároltam, de tavaly a Börzén hirdettek egy komplett Roco kasznit és lecsaptam rá. GySEV festésű volt... Gondoltam majd jó alap lesz egy remot vagy classic, mávos Szergej átalakításhoz. Aztán máshogy alakult...

Még tavaly készült nálam egy maroknyi, maratott alkatrész a classic, gyári kivitelű, mávos Szergejhez, így a TELOC óra doboza, pályaszámablak, a hűtőventilátor rácsa és létrája, kürtök hátlapjai, emelőszemek, üzemanyag szintjelző...stb. Emellett LIMIT is jelentkezett egy classic Szergejhez szánt maratással. Ezen voltak olyan alkatrészek, melyek az én maratott lapomon nem voltak meg, így a tükrök, az ütközőtok borítások, a csavarkapocs feletti trepnik, valamint a kis tetőszellőző fedelek innen kerültek a modellre. Az ebay-en sikerült egy sérült kasznijú (elhibázott antikulású) Roco MÁV 263-as pályaszámú Szergejt beszerezni, így ő lett az alváz donor a kasznihoz. Ezzel adva volt egy GySEV Szergej update, természetesen kidolgozott belső terekkel és alapos feljavítással...

Az építés szokás szerint (fotó)dokumentáció mgyűjtéssel kezdődött. Gyűjtöttem képeket a Szergej vezérállásáról, gépterről, részletképeket a tetőről és a GySEV festésű példányokról. A képeket nézegetve világossá vált, hogy a tetőt és az alvázat át kell festeni. A homlokfal szögletes szellőzőjének színe sem stimmel, ezt sárga helyett ezüstre kell majd átfesteni. A korlátok és kilincsek színe sem felelt meg a képekkel összehasonlítva, hiszen a korlátok és kilincsek pirosak voltak a képen. A többi részhez nem kívántam hozzányúlni, hiszen a gyseves feliratokat nem tudtam volna pótolni...

A második lépés a vezérállás feljavítása volt. Kialakításra került a modelltől hiányzó géptér ajtó/ablak imitáció, melyet félfényes fekete festék és Gunze fekete panelező filc segítségével sikerült kialakítani. Természetesen kilincs is került az ajtóra... Maratásból készült a TELOC sebességrögzítő órájának doboza a számlappal és a tartó konzollal együtt. Ezen felül maradék alkatrészekből sikerült "scratch build" technikával megépíteni a vezérállások hátfalán lévő berendezéseket és a kézifék kerekét is. Ezután jöhetett az alpból is elég részletes vezérállás kifestése és antikulása. A festés végén egy tükör is felkerült tükörfóliából a vezérállás hátfalára... A géptér hasonló módon került szürke és géptér zöld színnel kifestésére és Tamiya Panel Line Accent Color termékének fekete, olaj alapú festékét használtam a panelvonalak és csövek kiemelésére.

A kaszni tetején a hangtompító maratott rézből megkapta az emelő füleket, a kürtök maratott hátlapokat kaptak, a panelek pedig emelőszemeket. A legnagyobb vátozáson a szellőző ventilátor alkatrésze esett át. A gyári alkatrész közepét eltávolítva készítettem helyet a maratott alkatrészeknek - szellőző rács, keret, létra, ventilátor, emelőszemek, víztartály töltőnyílásának sapkája. Sajnos az áttört alkatrész jelentősen meggyengült hosszanti irányban, így a kaszniba való visszahelyezést bepattintás helyett csak ragasztással lehetett megoldani. Ember tervez... A tetőn lecsiszoltam a vezérállás feletti kis szellőzőket és maratott alkatrészekkel újrapozícionáltam őket. (A Magyar modellek fórumon, még werkfotó korában, posztoltam egy hírt, hogy készül a hónap modellje, csak lassan. Az akkor még rossz helyen lévő kis tetőszellőzőket egyből kiszúrták a 800x600-as képen...) Az alváz sem maradt érintetlen, így kialakításra kerültek az ütközők alatti kapaszkodók és a tolatási fellépők is kaptak némi rézből készült bordáslemez fedést. A gázolajtartály pedig maratott szintjelzőt és injekciós túból készült túlfolyócsöveket kapott.

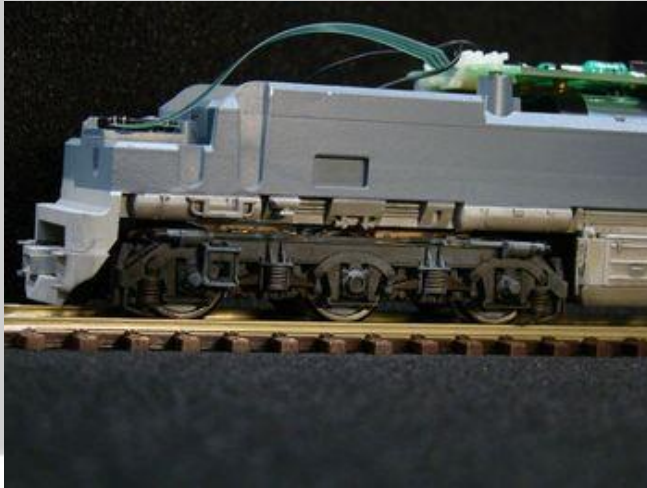

Egy langyos, mosószeres fürdő és csöpögető szárítás után a maszkolás következett. A családi nyaralás és az augusztusi hőségriadó miatt sajnos a festés nagyon elhúzódott. A műhelyben napközben majdnem harminc fok volt, így a festést többször el kellett halasztani. Hosszas színválasztás után a tetőt és az alvázat a Gunze cég vízbázisú festékeivel festettem, majd szintén a Gunze matt lakkjával lefújtam a modellt.

Az antikolás első lépéseként a Tamiya cég Panel Line Accent Color termékének fekete, olaj alapú festékét használtam az oldalfalak mélyedéseibe, bordáiba a felület optikai mélyítésére. Ezután az alváz, valamint a forgóvázakra ugyanezen festéket használtam. A felületről kiemelkedő csavarfej imitációkat és tartályokat, csöveket szintén átfestettem ezzel a festékkal. Mivel akril felületre viszünk fel olajos festéket, így néhány percig gond nélkül visszamosható, ha netán túlzásba estünk volna vagy a kezünk egy kicsit megremegett...

A panelvonal festék után a pigmentporok kerültek sorra. A MIG (Miguel Jimenez) nevével fémjelzett termékek közül a Light rust (Friss rozsdá) és a Medium rust (Közepes rozsdá) és fekete színeket használtam, melyeket a mélyedésekbe ecseteltem, illetve a szerelőnyílás fedelek, bordák, rugók éleit emeltem ki velük.

Ezután az apróságokat (homlokfalak kapaszkodói, fellépők, lámpaburák keretei, korlátok, kilincsek, homlokfal szellőzője, féktömlők) festettem ki olajos festékekkel. A homlokfalak pályakotrói némi akril rozsdá festéket kaptak flocking technikával. A szerény gázolajfolyást a gázolajtankon szintén a MIG weathering termékével sikerült imitálni. Ezt követően kapott a modell egy matt lakkos, záró réteget. Az ütközőtányérok megkapták a maguk zsíros "fejadagját" olajos félfényes festékfoltok segítségével. Az ezüst színű, maratott gyári tábla és a súlytáblák is elkészültek és végül a helyükre kerültek. A LIMIT maratott tükrei matt fekete festést, tükörfóliát és szürke szárazecsetelést kaptak, aztán megkerestem a helyüket egy 0,4mm-es fúróval...

Gyakorlatilag ekkor már csak az alkatrészek összeszerelése maradt hátra.

Két hónapnyi, (kényszer)szünetekkel bőven tarkított építés után beérett a munkám piros-sárga gyümölcse...

